

λέαν
ἐκ-
ποδο-
καί ἐ-
φύσμε
φείας
αυτήτων
οι σχέ-
τη σή-
προήλ-
ώστε
έσκων-
ύσας ;
επαέθη-
υφί-
μα η
α ήσαν
αύτη
μασε-
καινων
ασφα-
ακάμα
αν δεν
ήτημα
αί
λά
ύτω
(ρούμ.)
επερουν
ρηένον

μεν ἐγέγονον πυκνὰ
βάλλει ἢ μέριμνα θεῶ τά πραγ-
ματικά συμφέροντα τῆς Ἑλλά-
δος.

Πρωτὴ 21
πύλιν

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 28 Αὐγούστου. (Ἰδι-
αίτερον τηλεγράφημα). -- Αἰδοῦντος ἀπε-
βίωσε καὶ ἐκηδεύθη ὁ ἀείμνηστος καὶ μέ-
γας Κερκυραῖος ποιητὴς Γεώργιος Μαρ-
κόρας. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ μεταστάτου οὐ-
δεμία πομπὴ ἐγένετο, τῆς οἰκογενείας ἐ-
πιστολείας τὸ παράσημον δι' οὗ ὁ
μεταστάς ἦτο τετιμημένος εἰς τὴν Νο-
μορχίαν πρὸ τῆς κηδείας ὅπως μὴ ἀπο-
δοθῶσιν αἱ τιμαί. Ὁ Δῆμος κατέθη-
κεν πολύτιμον στέφανον φέροντα τὴν ἐπι-
γραφήν: «Ὁ Δῆμος Κερκυραέ-
ων τῷ ποιητῇ τοῦ ὄρκου».

ποκριτοῦ μας). - Μετά μεγάλης ἐπισυχίας ἐδόθη καὶ ἐφέτος εἰς Αἰδηψὸν καὶ εἰς τό μέγα ξενοδοχεῖον Τομπάζη μία καλλιτεχνικωτάτη μουσικοφιλογολογική ἐσπερίς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κ. Ἀχιλλέως Νέη.

Ὁ κ. Ὁσκάρ ὁ διευθυντής τοῦ ἀναφερομένου καὶ κατ' ἐξοχήν ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου, τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ ἀντροῦ τῶν λουομένων Νυμφῶν καὶ Νηρηίδων εἰς τὰς ἱεράς πηγὰς τοῦ Ἡρακλέους παρεχώρησε καὶ ἐφέτος προθύμως τὰς αἰθούσας του διὰ τὴν ἐσπερίδα αὐτὴν τοῦ συμπαθοῦς ποιητοῦ καὶ ὑμετητοῦ τοῦ ἀρχαίου κάλλους κ. Νέη, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας μεγάλως συνετέλεσεν ἡ Βασιλὶς τῆς ἐφετεινῆς ἐκεῖ περιόδου, ἡ ὀνομαστή Ἑλληνοπούλα διὰ τὸν κλασικὸν τύπον τῆς καὶ λατρευτῆς διὰ τὴν μαγευτικὴν χάριν καὶ καλωσύνην τῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς καλλιτεχνικάς ἀρετὰς τῆς δεσποινὸς Βλαχάνη.

Τὸν ποιητὴν παρουσίασεν δι' ὀλίγων, ἀλλ' ὠραίων λόγων, ὁ γνωστότατος δραματικός μας συγγραφεύς-καὶ νῦν ἀρχιχαρμυτζίης τῆς Αἰδηψοῦ-κ. Νῆκος Λάσκαρης εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν ἀκροατήριον τῶν „Θερμῶν τοῦ Σύλλα” καὶ μετ' αὐτόν ὁ ποιητὴς ἔλαβε τὴν θέσιν καὶ ἤρχισεν ἀπαγγέλλων καταχειροκροτούμενος εἰς τὸ τέλος ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἔργων του.

Κατὰ τὴν ἀποσύντητον δ' αὐτὴν ἐσπε

Πρὸ
κῶν
τρῶν
λεγει
γὰρ
ρήσας
τούτου
ματιή
ταχει
κῶν
ἀληθῶς
σαγγελέ
παρατηρ
ριον, πν
σύνης κα
κοντος δ
σωπικόν
ἐπὶ τῆς
τραχύπο
δραῖσιν
τιμῆ
νισμό
Ζάκυνθ
προσκα
ἐνταῦθα
ουδήπο
χαριστ
νον

Ἀφ
κόπου
I O